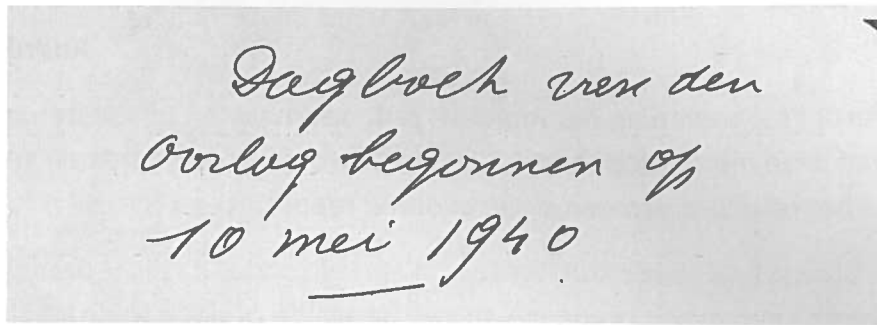

Oorlogsdagboek van Torten Goetinck ontdekt

Na het recente overlijden van de hoogbejaarde weduwe Mariette werd door de familie een bijzonder document teruggevonden. Torten Goetinck die schepen was te Heist en na het vertrek van burgemeester Debra wegens ziekte naar Nice ook tot in 1942 dienstdoende burgemeester was heeft vanaf 10 mei 1940 een dagboek bijgehouden waarin duidelijk vermeld wordt hoe het leven tijdens die eerste oorlogsjaren was in Heist. Dit boek is met de hand geschreven en moest echt ontcijferd worden. Stani Verfaillie en André Desmidt waren daar ettelijke uren zoet mee maar nu is het 50 bladzijden tellende document volledig uitgetikt en dus leesbaar voor iedereen. Zoals blijkt op de afgedrukte aanhef startte hij dit dagboek op 10 mei 1940 toen burgemeester Debra vertrok naar Frankrijk en stopte hij het dagboek op 19 maart 1943 omdat hij vernomen had dat ze een huiszoeking zouden doen en ook omdat het boekje volgeschreven was. Hoewel dit document nog niet vrijgegeven is mogen we al een aantal zaken vermelden. In de komende edities van ons tijdschrift zullen we nog terugkomen op dit dagboek en een aantal specifieke informatie zoals Torten Goetinck de feiten heeft ervaren publiek maken. Uiteraard zijn er ook een aantal pijnlijke passages in verband met onder andere de collaboratie die in detail beschreven wordt samen met bepaalde handelspraktijken ten nadele van de lokale bevolking, hetgeen hem nauw aan het hart lag.

Uit het geschrift blijkt de grote bekommernis over het leven van de gewone mens en de sociale bewogenheid van Torten Goetinck. Herhaaldelijk heeft hij het over de tekorten, de woekeraars die profiteren van de situatie, de dure prijzen van aardappelen, tarwe, boter en smout en vooral ook de schaarste die er heerste.

Regelmatig schrijft hij dat er in Heist – wellicht enig in België – geen werklozen waren omdat iedereen tewerkgesteld werd bij het maken van de camouflagenetten (de matten) en het breien van netten. Waaruit men geenszins mag besluiten dat gans Heist Duitsgezind was maar om een beetje brood op de plank te krijgen moest men dit soort werk wel doen.

Het laatste feit dat vermeld werd in zijn dagboek was de realisatie van een boek over zijn voetbalcarrière met de vermelding dat dit boek eerstdaags op de markt zou komen (1943) via het agentschap Duchenne te Brussel. Dit boek ligt trouwens in een vitrinekast over Torten Goetinck als pronkstuk in het museum Passendale te Zonnebeke.

André Desmidt